

ECHO PARAFIALNE

Gazetka Parafialna
Parafii pw. Św. Wojciecha w Tarnawie Górnej

19/1/2014

Drodzy Czytelnicy!

Witamy Was jedynym w tym roku wydaniu Gazetki. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku uda nam się przygotować przynajmniej 2-3 wydania, a może i więcej. Miłe są dla nas informacje, że Echo cieszy się dużym zainteresowaniem. Myślimy, że i w tym wydaniu znajdziecie dla siebie wiele ciekawych artykułów. Przeżywamy ostatni okres

Adwentu, by już za kilka dni zasiąść przy wigilijnym stole. Przy tej okazji zapraszamy Was do lektury artykułu o przygotowaniach do Wigilii. W tym numerze nie zabraknie również informacji z wielu wydarzeń, które miały miejsce w naszej parafii, interesującej historii naszej parafii, a także tradycyjnych rubryk dla dorosłych i dla dzieci.

Na czas świąt Bożego Narodzenia oraz na cały nowy 2015 rok składamy wszystkim parafianom najserdeczniejsze i ciepłe życzenia. Życzymy, aby nikt nie bał się przyjąć Jezusa do swojego serca. Niech Ten, który rozświetlił mroki nocy, rozświetla także nasze życie. Życzymy, aby nikomu nie brakowało odwagi i czasu na rozmowę z drugim człowiekiem, oraz z Bogiem. Niech wspomnienie narodzin Zbawiciela będzie dla nas radością każdego dnia naszego życia.

Redakcja „ECHA PARAFIALNEGO”

Przygotowania do Wigilii

Dobiega końca czas Adwentu. Radośnie wraz z Maryją oczekujemy na Narodzenie Bożego Syna. Adwent jest dla nas czasem wstrzemięźliwości i pokuty. Przystępujemy do Sakramentu Pojednania, uczestniczymy w Roratach. Czuwając, trwamy na modlitwie, by dobrze przygotować się na dostojne przyjęcie Pana Jezusa przychodzącego w Boże Narodzenie. Niemal w każdym domu przygotowania do Wigilii rozpoczynamy ubierając choinkę, która jest symbolem „drzewa rajskiego”. Przez swoją żywość i zieleń,

zachowywaną nawet w zimie, staje się symbolem Chrystusa, jako „Drzewa Życia”, a przez przyozdobienie jej świeżymi gałązkami symbolizuje Chrystusa – „Światłość Świata”. Już niedługo, w uroczysty wieczór wigilijny, zasiądziemy do rodzinnego stołu, by spożywać wigilijną wieczerzę, załamiemy się opłatkiem, ukłękniemy do wspólnej modlitwy, odczytamy Ewangelię opisującą Narodzenie Bożego Syna, złożymy sobie świąteczne życzenia, zaśpiewamy kolędy.

Zgodnie z tradycją stół do wieczerzy wigilijnej nakrywamy białym obrusem. Przygotowujemy miejsca dla wszystkich obecnych oraz jedno dodatkowe dla gościa, który może przyjść do naszego domu. Pod obrus wkładamy siano, stół nakrywamy bardzo uroczyście. Na stole stawiamy świecę, obok kładziemy Pismo Święte i talerz z opłatkami, którymi będziemy się łać. Wieczerzę rozpoczynamy,

zależnie od tradycji, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie lub gdy usłyszymy wieczorne dzwony. Rozpoczynamy ją w przyciemnionym pokoju śpiewając kolędę „Wśród nocnej ciszy”. Później ojciec rodziny, lub ktoś inny, zapala świecę mówiąc: Światło Chrystusa, a wszyscy zgromadzeni odpowiadają: Bogu niech będą dzięki. Następnie jeden z uczestników odczytuje słowa Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 2, 1–14). Po odczytaniu Ewangelii ojciec rodziny mówi: „Chrystus Pan dziś przypomina nam swoje przyjście na ziemię. Bóg stał się człowiekiem, przyszedł, by nas zjednoczyć z Ojcem w niebie oraz zjednoczyć nas ludzi w swojej miłości. Zanim weźmiemy w ręce opłatek i połamiemy się ze sobą

i z tymi którzy nam opłatek przysłali, obejmijmy modlitwą wszystkich, których chcemy dziś wspominać i być z nimi w jedności”. Następnie modlimy się słowami: „Wierzę w Boga”, „Ojciec nasz” i „Pod Twoją obronę”. W tym momencie następuje łamanie się opłatkiem. Ojciec rodziny składa wszystkim życzenia, a po życzeniach przełamuje się opłatkiem najpierw z matką, a następnie z pozostałymi członkami rodziny. Teraz wszyscy nawzajem składają sobie życzenia i przełamują się opłatkiem. Po życzeniach, w atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości, wszyscy rozpoczynają wspólne spożywanie wieczerzy. Na stole powinno się znaleźć 12 potraw, liczba ta związana jest z liczbą pierwszych apostołów. Kościół zachęca, abyśmy zgodnie z tradycją podczas wieczerzy wigilijnej powstrzymali się od spożywania pokarmów mięsnych. Kiedy rodzinna uczta wigilijna dobiega końca, świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewaniem kolęd, a o północy zbieramy się w kościele na Pasterkę – ucieleśnienie świątecznej całej rodziny parafialnej.

Komunikat na rozpoczęcie Roku Życia Konsekwowanego

Z woli papieża Franciszka od pierwszej niedzieli Adwentu 2014 roku do 02.02.2016 w całym Kościele będzie trwał Rok Życia Konsekwowanego. Będzie on przeżywany pod hasłem: **„Ewangelia, proroctwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”**. Ogłaszając ten Rok w listopadzie 2013 r. papież powiedział: *„życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski, ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są **“żywymi ikonami Boga”** po trzykroć Świętego”*. W całym świecie żyje obecnie ok. 950 tys. osób konsekrowanych, czyli sióstr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekwowanego. Warto sobie uświadomić, że jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410tys.) Wszystkie te osoby oddają całych siebie na służbę Bogu i ludziom poprzez naśladowanie Jezusa na drodze rad ewangelicznych. Bez ich świadectwa i poświęcenia trudno sobie wyobrazić życie Kościoła. Mówił o tym 02.02.2013 roku papież Franciszek: *„PomyślmY jednak, co by było, gdyby zabrakło sióstr zakonnych w szpitalach, na misjach, w szkołach. Wyobraźcie sobie Kościół bez sióstr zakonnych! Nie można sobie tego wyobrazić. One są tym darem, tym zaczynem, który prowadzi naprzód Lud Boży”*.

W Polsce mamy ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a to oznacza, że co tysięczny Polak i Polka jest osobą konsekrowaną. Żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem ubogacają życie Kościoła i społeczeństwa. Tak bardzo wrosli w naszą codzienność, iż współcześnie prawie ich nie zauważamy. Niewiele też o nich słyhać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. Przecież tak wielu z nas korzysta z posługi sakramentalnej osób konsekrowanych, nawiedza prowadzone przez nich sanktuaria, czyta wydawane przez nich książki, słucha i ogląda zakonne media. Nikt z nas nie może też powiedzieć, iż nie jest dłużnikiem sióstr klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie. Papież Franciszek dał nam wszystkim bardzo dobrą sposobność, byśmy na nowo odkryli wartość całkowitego poświęcenia się Bogu, którego świadkami są osoby konsekrowane. Byśmy także lepiej poznali życie i specyfikę powołania tych ludzi, którzy zrezygnowali z kariery, z założenia rodziny, dla większego dobra, jakim jest Bóg. Zachęcamy Was wszystkich, Bracia i Siostry, do większego zainteresowania się życiem osób konsekrowanych. Często blisko waszych domów jest jakiś klasztor, czy dom zakonny. Zainteresujcie się codziennością osób, które w nich żyją, nawiążcie z nimi osobisty kontakt, spróbujcie zrozumieć, dlaczego wybrali taką drogę. Pomoże to w głębszym zrozumieniu własnego powołania oraz odpowiedzialności za dar życia, który otrzymaliśmy wszyscy od Boga.

Niech Rok Życia Konsekwowanego, który rozpoczęliśmy w pierwszą niedzielę adwentu, będzie również okazją do modlitwy za tych, którzy realizują swe powołanie w zakonach w Instytutach Świeckich, czy w Indywidualnych Formach Życia Konsekwowanego. Niech będzie czasem modlitwy o nowe, święte powołania do służby Bogu i ludziom we wspólnocie Kościoła.

Bp Kazimierz Gurda Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekwowanego KEP

W 33. rocznicę od wprowadzenia w Polsce stanu wojennego na Jasnej Górze została odprawiona uroczysta Msza św. w intencji Ojczyzny. Mszy św. celebrowanej w sobotę, 13 grudnia w Kaplicy Cudownego Obrazu przewodniczył abp Wacław Depo, metropolita częstochowski.

– Trzeba wciąż pamiętać o Chrystusowej przestrodze, cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać cały świat, a swoją duszę utracić, cóż może człowiek dać w zamian za swoją duszę? To są pytania Jezusowe, ale właśnie za stawianie takich pytań Jezusa, głosu Papieża i Sługi Bożego kard. Wyszyńskiego, zamknięto usta ks. Jerzemu Popieluszcze – podkreślał w homilii

abp Depo.

– I dobrze, że prowadzi nas po drogach Alei Najświętszej Maryi Panny tutaj na szczyt, bo dowodzi, że prawdę można było zabić poprzez zabicie człowieka, ale prawda zwycięża w Chrystusie. Wbrew pozorom tych prawd sumienia i wolności musimy bronić, albowiem pod hasłami pluralizmu poglądów, tolerancji, życia publicznego przy inwazji środków społecznego przekazu, szerzy się wielka fala rugowania prawdy i wartości chrześcijańskiej. Tak krok za krokiem, ośmiesza się i wyszydza to wszystko, co stanowi dla nas największą świętość: Boga, Jezusa Chrystusa, Maryję i Ojczyznę – mówił metropolita częstochowski.

Niech te słowa pozostaną dla nas przestrogą w tych trudnych dla chrześcijan czasach próby.

red

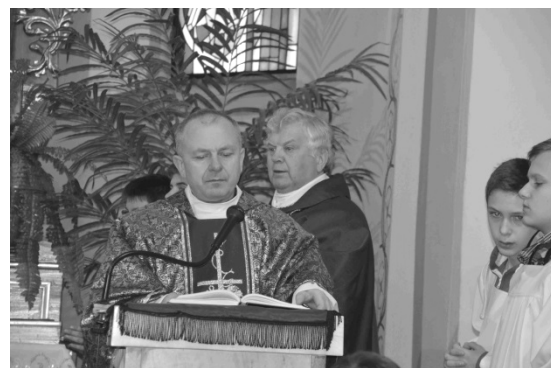

Rekolekcje wielkopostne

Rekolekcje wielkopostne to szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. To przedświąteczny przystanek w biegu, czas na przemyślenia i porządki duchowe. Rekolekcje wielkopostne wpisane są w oczekiwania na Święta Wielkiej Nocy. Tegoroczne rekolekcje wielkopostne w naszej parafii prowadził **Ks. Adam Lechwar – Dyrektor Domu Rekolekcyjnego w Olchowej**. Rozpoczęto je od Sakramentu pokuty. W kolejnych dniach Ksiądz Rekolekcionista spotkał się z dziećmi Przedszkola, Szkoły Podstawowej i młodzieżą gimnazjalną. W czwartek rano odprawił Mszę św. dla chorych udzielając im sakrament namaszczenia. Po wieczornej Eucharystii odbyła się Droga Krzyżowa na naszą Tarnawską Gólgotę.

Parafialna Droga Krzyżowa

Ostatni piątek przed Wielkim Tygodniem stał się dla naszej parafii tradycją Drogi Krzyżowej w plenerze. W tym roku przy niezbyt sprzyjającej pogodzie udaliśmy się na czele z Ks. Rekolekcionista i naszymi duszpasterzami na naszą Tarnawską Gólgotę. Idąc za krzyżem, włączając się w śpiew i słuchając rozważań mogliśmy zastanowić się nad samym sobą i naszą relacją z Bogiem oraz uświadomić sobie znaczenie krzyża w naszym życiu.

Odpust parafialny ku czci św. Wojciecha

23 kwietnia nasza Parafia przeżywała uroczystości odpustowe związane z Patronem Parafii Św. Wojciechem. Uroczystościom przewodniczył Ks. Prałat Andrzej Majewski Proboszcz Parafii Czarna k. Ustrzyk Dol. W koncelebrze wzięli udział K. Prałat Zbigniew Suchy – redaktor Niedzieli Przemyskiej oraz księża rodacy Ks. Marek Zarzyczny – Dyr. Hospicjum w Krośnie oraz Ks. Jacek Zarzyczny – wikariusz Katedry Przemyskiej.

Wizytacja Kanoniczna

10 maja rozpoczęła się wizytacja kanoniczna w naszej Parafii. Przez 3 dni Parafię wizytował Ks.

Biskup Stanisław Jamrozek. Wizytację rozpoczęto o godz. 19-ej Mszą św. podczas, której młodzież 3 klasy Gimnazjum przystąpiła do Sakramentu Bierzmowania. W niedzielę o godz. 12-ej Ks. Biskup udzielił dzieciom I-szej Komunii Świętej, a w poniedziałek złożył wizytę w tarnawskich placówkach oświatowych: Przedszkolu, Szkole Podstawowej i Gimnazjum. W niedzielę 11 maja Ks. Biskup złożył także wizytę w kościele filialnym w Olchowie, gdzie po powitaniu przez przedstawicieli olchowskiej wspólnoty odprawił Mszę św. w intencji wszystkich mieszkańców.

Bierzmowanie

10 maja Ksiądz Biskup Stanisław Jamrozek serdecznie przywitany przez dzieci, młodzież, dorosłych przedstawicieli Parafii i gospodarza parafii Księdza Prałata Jana Krupińskiego przewodniczył Mszy św. i udzielił Sakramentu Bierzmowania uczniom klasy III miejscowego Gimnazjum. W słowie skierowanym do wszystkich uwrażliwiał młodzież na dawanie dobrego świadectwa i kierowanie się nim w życiu. Mszę św. swoim śpiewem uświetniła schola parafialna, a obstawę liturgiczną przygotowali bierzmowani.

I Komunia św.

11 maja podczas Mszy św. o godzinie 12-ej do I Komunii Świętej przystąpiło 26 dzieci z klasy II SP. Uroczystości przewodniczył Ks. Biskup Stanisław Jamrozek, a w koncelebrze wzięli udział Ks. Prałat Jan Krupiński, Ks. Marek Zarzyczny oraz Ks. Zbigniew Mackiewicz.

Pielgrzymka do Strachociny

18 maja już po raz dziewiętnasty członkowie Akcji Katolickiej z Archidiecezji Przemyskiej i po raz pierwszy członkowie Rycerstwa Niepokalanej spotkali się u Św.

Andrzeja Boboli w Strachocinie żeby złożyć dziękczynienie za kanonizację świętego Jana Pawła II, oraz jubileusz 50-lecia Kapłana J.E. Arcybiskupa Józefa Michalika Metropolity przemyskiego. Spotkanie rozpoczęło rozważaniem Drogi Krzyżowej. Następnie odbyła się Msza św. pod przewodnictwem Ks. Kardynała z Włoch Paula Cordesa, w asyście ks. abp. Józefa Michalika, ks. bp Zygmunta Repmunta z Zielonej Góry, ks. bp Adama Szala, ks. bp Stanisława Jamrozka.

Uroczystość 25-lecia kapłaństwa

15 czerwca nasza Parafia przeżywała Jubileusz 25-lecia kapłaństwa Ks. Józefa. Mszy św. przewodniczył dostojny Jubilat w asyście z emerytowanym ks. proboszczem rodzinnej parafii - Kamień, przy którym wzrastało powołanie kapłaństwo księdza wikariusza. Na zakończenie Mszy św. nie zabrakło życzeń od przedstawicieli dzieci, młodzieży oraz dorosłych parafian. Ks. Józef przy podziękowaniach nie krył wzruszenia i na zakończenie obdarował zgromadzonych parafian jubileuszowym błogosławieństwem oraz przygotowanymi na tę okazję pamiątkowymi obrazkami.

Imieniny i 40 Rocznica kapłaństwa

24 czerwca podczas wieczornej Mszy św. odbyły się uroczystości związane z podwójną okazją: imienin Ks. Prałata Jana Krupińskiego oraz 40-lecia Jego służby kapłańskiej. Przedstawiciele grup parafialnych włączyli się w obstawę liturgiczną Eucharystii, a na zakończenie złożyli okolicznościowe życzenia. Wśród delegacji była także reprezentacja Olchowy.

VII Parafiada

W niedzielę, 6 lipca przy Domu Ludowym w Tarnawie Górnej odbył się festyn „Parafiada – Tarnawa 2014”. Organizatorem tej imprezy już po raz siódmy było działające przy parafii „Stowarzyszenie Nasza Przyszłość – Tarnawa”. Współorganizatorem był również Miejsko Gminny Ośrodek Kultury i Sportu w Zagórz. Patronat nad festynem objął Burmistrz Miasta i Gminy w Zagórz P. Ernest Nowak, który ufundował nagrody dla wykonawców i zwycięzców konkursów i uświetnił imprezę swoją obecnością. Piękna, słoneczna pogoda sprawiła, że mieszkańcy Tarnawy licznie odpowiedzieli na zaproszenie i całymi rodzinami

przybyli by nieco inaczej spędzić niedzielne popołudnie. W programie festynu organizatorzy przewidzieli ciekawe atrakcje i dobrą zabawę. Można było podziwiać występy utalentowanych dzieci i młodzieży z terenu gminy. Na boisku odbywało się szereg konkurencji sportowo – rekreacyjnych. Po występach dzieci i młodzieży wystąpił zespół „Połańce” z miejscowości Średnie Wielkie, a na zakończenie koncertowała grupa „Trio Kremenaros”. Późnym wieczorem w sali Domu Ludowego odbyła się dyskoteka, głównie z udziałem młodzieży.

Odpust ku czci MB Częstochowskiej

26 sierpnia w parafii obchodzimy uroczystość odpustową ku czci NMP Częstochowskiej. Sumie odpustowej przewodniczył i Słowo Boże wygłosił Ks. Andrzej Panek – Proboszcz parafii Wiśłok Wielki. W obstawę uroczystej Mszy św. włączyli się członkowie grup parafialnych, a uświetnił ją śpiew scholi. Uroczystości odpustowe zakończono procesją z Najświętszym Sakramentem wokół kościoła.

Poświęcenie kapliczki św. Stanisława Kostki

W obecności ok. 50 osób w dniu 13 października Ks. Prałat Jan Krupiński w asyście Ks. Józefa dokonał poświęcenia kapliczki Św. Stanisława Kostki w Tarnawie Dolnej, stojącej od 81 lat na wzniesieniu przy skrzyżowaniu obok domu państwa Baczyńskich. Następnie zebrani w hołdzie wdzięczności tym co budowli i remontowali kapliczkę odmówili w ich intencji radosną częśćkę Różańca Świętego. Drewnianą figurę Św. Stanisława Kostki odnowił P. Andrzej Gąsieniec.

Konkurs Jan Paweł II – Świętymi bądźcie”

26 września w Gimnazjum im. Jana Pawła II w Tarnawie Dolnej odbyła się już kolejna edycja konkursu, który przebiegał pod hasłem „Jan Paweł II – Świętymi bądźcie”. W konkursie udział wzięło 36 uczniów z różnych szkół gimnazjalnych Archidiecezji Sanockiego. Nad przebiegiem konkursu czuwała komisja. Laureatką konkursu została Mariola Furdak reprezentująca Gimnazjum w Tarnawie Dolnej. Wszyscy laureaci i wyróżnieni reprezentowali Archidiecezję Sanok w finale konkursu, który odbył się w kościele oo. Franciszkanów w Sanoku 11 października.

przyg. H. Krajnik

Historia Tarnawy

Pierwsza wzmianka o Tarnawie w zapiskach archiwalnych pojawiła się w 1412 roku jako własność Mikołaja z Tarnawy. Był on członkiem bardzo zamożnego rodu Tarnawskich. Był właścicielem również innych sąsiednich wiosek jak Poraż, Czaszyn czy dawne Wielopole. Jednak prawo lokacji – niemieckie Tarnawa uzyskała dopiero w 1446r. Ziemia Tarnawska w tym czasie była bardzo bogata w pokłady soli, co stało się podstawą dużej fortuny rodu Tarnawskich.

Drugim właścicielem Tarnawy był Jan Tarnawski syn Stefana Steczki – stolnika sanockiego, ponieważ Mikołaj był bezdzietny. Jan żył w latach 1442-1483. W tym czasie majątki szlacheckie ulegały ciągłym zmianom, sprzedażom, podziałom czy zastawom, ale pomimo tego rozwijały się i powstawały nowe okoliczne wsie. Zapiski archiwalne podają, że w roku 1437 na terenie Tarnawy istniał już młyn i karczma. Po śmierci Jana w roku 1483 trzecim właścicielem Tarnawy został jego syn Józef.

Życie zwykłych kmieci w tych latach było bardzo ciężkie. Źródła podają, że uciekali oni od jednego właściciela do drugiego pomimo dużych i ostrych kar. Ponadto przetaczające się przez te ziemie liczne najazdy Węgrów, Tatarów i Turków dokonywały nie tylko potwornych zniszczeń w dobytках mieszkańców, ale wielu z nich zginęło, lub zostało wziętych do niewoli. Dodatkowo dotyczyły ich wyniszczające choroby i zarazy.

Na początku XVI wieku źródła podają, że toczył się proces pomiędzy Józefem Tarnawskim, a Janem Ulińskim o wytyczenie granic pomiędzy Czaszynem, Łukowem a Tarnawą i Olchową. W tym właśnie czasie powstała część wsi Tarnawa Górna tzw. Olenie – dawniej Ulenie od nazwiska Ulińskiego – właściciela Łukowego. W 1536 roku Tarnawa liczyła 10 łanów, a w 1552 r. znajdowało się już w niej 26 gospodarstw, 2 karczmy i 1 młyn. Kolejnym znanym z dokumentów właścicielem Tarnawy był Stanisław Tarnawski – chorąży ziemi sanockiej. Bardzo zasłużył się dla Tarnawy, ponieważ wydał pierwszy przywilej erekcyjny dla cerkwi w Tarnawie Górnej. Był to dokument na utworzenie popostwa, bo erygowanie parafii należało do biskupa.. Dokument był wydany z datą 18 sierpnia 1588 r.

Kolejnym właścicielem Tarnawy na początku XVII w. został Stanisław Stadnicki – pan na zamku leskim. Przekazał mu ją Stanisław Tarnawski w obawie przed utratą dóbr za długi, które miał u Jana Tomasza Drohojowskiego – starosty przemyskiego. Stanisław Tarnawski miał bowiem hulawczy i awanturniczy charakter i bardzo zadłużał swoje dobra między innymi i Tarnawę. Za panowania Stadnickich Tarnawa gospodarczo dobrze się rozwijała. Dlatego też w roku 1629 była już wsią na tyle dużą, że zaczęto rozróżniać Tarnawę Niżną i Wyżną, co dzisiaj odpowiada Dolnej i Górnej. Stanisław Stadnicki zginął w okolicach Tarnawy z rąk kozaka. Po rodzinie Stadnickich zamek Leski przeszedł w ręce Krasickich, czy Tarnawa też – brak danych. W 1701 roku nasze tereny zajęli Szwedzi przez 6 dni przebywali w zamku w Lesku, wyjeżdżając spalili zamek. Prawdopodobnie w tych dniach przemieszczali się również przez Tarnawę. W maju 1772 roku wojska austriackie zajęły Galicję, również Tarnawę. Dwory w tym czasie stały się instytucjami urzędowymi pierwszej instancji. Chłopi dostali część praw – np. na własność ziemię, którą uprawiali, zmniejszono ilość dni pańszczyzny, ale dołożono

Pierwsz kaplica wybudowana
przez Wojciecha Biskupa

im powinności jak służba wojskowa i podatki. Za czasów Cesarza Józefa II w roku 1782 nastąpił nowy podział Galicji i Tarnawa przeszła z Cyркуlu Samborskiego do Leskiego. Na czele cyркуlu stał starosta. W roku 1801 austriacy zlikwidowali w Tarnawie funkcjonującą od wielu lat warzelnię soli.

Na przełomie XVIII i XIX wieku w rejonie Tarnawy wydobywano również i wypalano wapien. Do dzisiaj pod Makówką jest teren, który nazywany jest wapienne. Kolejnym znanym właścicielem Tarnawy był Józef Kocharński, bo źródła podają, że w 1810 roku Tarnawę odkupił od Józefa Kocharńskiego Franciszek Cyryl Truskolaski. W 1811 roku spłonęła od świeczek II-ga cerkiew, która wybudowana była w 1734 roku. Była pod wezwaniem „Zaśnięcia i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny”.

Po śmierci Cyryla w roku 1837 właścicielem Tarnawy został Jego syn Franciszek Truskolaski. Truskolascy byli to panowie możni i bogaci, zapisali się w 1817 roku, jako fundatorzy obecnej cerkwi w Tarnawie Górnej pod tym samym wezwaniem. 8 października 1851r. Truskolaski sprzedał Tarnawę rodzinie Romerów, a sam przeprowadził się do żony do Łukowego. Następnymi właścicielami w latach 1863 do 1869 byli Zuzanna i Adam Daukszowie, była ona siostrą Franciszka Truskolaskiego.

W tym też czasie była przeprowadzona reforma administracji, bowiem 23 stycznia 1867 r. został zniesiony podział na cyркуły i utworzono powiaty. Był to też czas bardzo trudny dla Galicji, została ona dotknięta zarazami, chorobami i klęską głodu. Dotyczyło to również Tarnawy. Wiele osób cierpiało głód wielu mieszkańców Tarnawy Górnej i Dolnej zmarło wówczas na cholerę. Zmarłych chowano poza wsiami, na odrębnych cmentarzach.

W 1872 roku przez Tarnawę wzdłuż rzeki Oslawy została uruchomiona linia kolejowa Zagórz-Łupków i dalej aż do Koszyc, Wiednia i Budapesztu. Wybudowali ją Austriacy. Wydarzenie to dało duże możliwości rozwojowe tego regionu. Wielu mieszkańców Tarnawy znalazło pracę na kolei, a ich rodzinom żyło się lepiej. Pod koniec XIX wieku Tarnawa Dolna liczyła już 62 domy, a Tarnawa Górna 73. Przewagę stanowiła jednak ludność pochodzenia ruskiego. W roku 1889 na terenie Tarnawy Dolnej nastąpił pierwszy odwiert ropy naftowej. Kierownik kopalni Pan Marian Leopold bardzo zasłużył się dla naszej miejscowości. Założył w tych latach pierwszą szkołę, w której sam uczył dzieci oraz nieco później pierwszą Ochotniczą Straż Pożarną. Ogromnie zasługi położył również przy tworzeniu pierwszej naszej parafii w 1908 roku.

dokończenie na następnej stronie

Kolejnym właścicielem Tarnawy i jednym z ostatnich był Pan Libszic, podaje to już kronika naszej szkoły. Był on właśnie tym właścicielem, który w pierwszych latach XX wieku sprzedał Tarnawę Panu Władysławowi Podwapińskiemu. Sprzedaż dotyczyła jednak tylko dóbr w Tarnawie Górnej, bowiem w Tarnawie Dolnej gospodarzył już Żyd Dym. Dwór Pana Podwapińskiego, który zachował się do dnia dzisiejszego był wybudowany na początku XIX wieku, a jego właściciel przyczynił się do utworzenia pierwszej szkoły w Tarnawie Górnej i pierwszej parafii. 16 stycznia 1908r. z Zagórza do Tarnawy został przewieziony obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z głównego ołtarza w kościele parafialnym. Został on namalowany na blasze miedzianej w 1905 roku przez nieznanego malarza. W dniu 1 lipca 1908 r. Tarnawa została oddzielną samodzielną parafią a pierwszym kooperatorem (jeszcze nie proboszczem) został ks. Antoni Ziemia z Tyczyna. Rok później ks. Ziemia założył w Tarnawie Związek Katolicko Społeczny, który uświadamiał ludność oraz Kasę Raiffensena, która ułatwiała życie miejscowej ludności i tworzyła konkurencję żydom. Wójtą Tarnawy Górnej był Jędrzej Stach, a Tarnawy Dolnej Antoni Kabala. W 1913 roku powstało w Tarnawie pierwsze Kółko Rolnicze, chodziło o stworzenie konkurencji Żydom dla produktów rolnych. W tym samym roku powstał w Tarnawie Górnej pierwszy „Dom Gminny”. W jednej sali była szkoła, w drugiej sklep Kółka Rolniczego. Rok 1918 zakończenie działań wojennych I Wojny Światowej. Tarnawa ufundowała krzyż, jako wotum za odzyskanie niepodległości. Wiosną 1926 roku Tarnawę nawiedziła ogromna powódź. Wyrządziła mieszkańcom wiele szkód. Woda zabrała całe dobytki. Z nurtem rzeki popłynęło 2 całe domy.

Ważniejsze daty i liczby: - w roku 1931 – 60 % ludności zamieszkującej te tereny nie umiało czytać ani pisać.
- 6 sierpnia 1933 r. poświęcono nowy kościół. W roku 1935 liczba mieszkańców Tarnawy wynosiła łącznie **2411**: w tym: 1031 łacinników, 1335 grekokatolików, 45 żydów. W dniu 10 września 1939 r. Niemcy zajęli Tarnawę, 5 lipca 1940 roku nastąpiło rozstrzelanie więźniów na Gruszcze. 14 października 1942 r. powstała UPA – napady na nasze wsie rozpoczęły się dopiero w drugiej połowie roku 1944, 20 września 1944 roku Sowieci wyzwolili Tarnawę.

Stanisław Zarzyczny

Z życia parafii – grupy parafialne

W naszej parafii w Tarnawie Górnej jest kilka grup parafialnych, które ze sobą współpracują. Jedną z tych grup jest Akcja Katolicka, której w 1996 r. założycielem i pierwszym prezesem był pan Stanisław Zarzyczny, później tą funkcję pełnił pan Zbigniew Makarczak od 2001 roku prezesem jest Krystyna Zajdel. Wraz ze Wspomożycielkami Dusz Czyśćcowych, co roku wijemy 6 metrową palmę na niedzielę Palmową. Paczuszek w ilości 400 sztuk z mirrą, kadzidłem i złotem powstało przy pomocy kobiet z Koła Gospodyń Wiejskich z Tarnawy Dolnej. Od kilku lat robimy także wieńce dożynkowe, staramy się aby co roku był inny. Najpierw niesiemy do kościoła na Święto Matki Boskiej Zielnej, a następnie na Dożynki. Choinka przy szopce w naszym kościele udekorowana była śnieżynkami i „aniołkami” wykonanymi ręcznie również przez panie z KGW z Tarnawy Dolnej. Wszystkie grupy parafialne biorą udział w prowadzeniu Drogi Krzyżowej na „Gruszkę”. Członkowie Akcji Katolickiej adorują żłóbek z nowonarodzonym Jezusem, a w Wielką Sobotę czuwają modlitewnie przy Grobie Pańskim. Od kilku lat wydawany jest kalendarz parafialny, jak również nasza parafialna gazetka „Echo Parafialne”. Wraz ze Stowarzyszeniem Nasza Przyszłość Tarnawa współorganizujemy rodzinny festyn katolicki „Parafiada”. Pamiętamy o Dniach Kapłańskich, jubileuszach, prowadzimy bibliotekę parafialną, przed Bożym Narodzeniem odwiedzamy osoby starsze i samotne niosąc im Dobrą Nowinę, że wkrótce narodzi się nam Zbawiciel. Wyjeżdżamy na tzw. "dni skupienia" na wiosnę i w jesieni do różnych parafii z archidiecezji tarnobrzkiej. Co roku w styczniu 2-dniowe rekolekcje dla prezesów u św. Andrzeja Boboli w Strachocinie, jak

również spotkanie opłatkowe z JE. ks. arb. Józefem Michalikiem w różnych miejscowościach Archidiecezji Przemyskiej. Organizujemy i bierzemy udział w pielgrzymkach do różnych sanktuariów w Polsce. Od początku istnienia Akcji Katolickiej w naszej parafii członkowie dbają o swój wzrost duchowy i w każdy I piątek miesiąca pół godziny przed mszą św. adorują Najświętszy Sakrament a po uczestnictwie we mszy św. spotykamy się w salce na plebanii na spotkaniach formacyjnych. Ubolewamy, że członków AK jest coraz mniej starsi odchodzą ze względu na stan zdrowia, a nowych członków ciągle brak. Dlatego bardzo proszę, kto chce służyć Bogu i pomagać w miarę możliwości księdzu proboszczowi o zapisanie się do Akcji Katolickiej. Święty Jan Paweł II reaktywował w Polsce AK bardzo mu zależało żeby jak najwięcej wiernych do niej należało. Ze względu na pamięć o tym świętym „Wielkim Polaku” zapraszam wszystkich chętnych na spotkanie w I piątek miesiąca w styczniu.

Krystyna Zajdel

„Szlak Ku Pamięci”

W ostatnim czasie oferta turystyczna miejscowości Tarnawa Górna, wzbogaciła się o nową atrakcję w postaci ścieżki przyrodniczo – historycznej, która funkcjonuje pod nazwą „Szlak Ku Pamięci”. Stało się to możliwe dzięki Stowarzyszeniu „Nasza Przyszłość Tarnawa”, które pozyskało na ten cel środki finansowe opracowując projekt

pod nazwą: **„Szlak Ku Pamięci – przyrodnicze i historyczne ślady na terenie wsi Tarnawa Górna”**. Całkowita wartość projektu wyniosła **23 000 zł**, z czego kwota pozyskanego dofinansowania z Funduszu Szwajcarskiego stanowi **20 700 zł**. Wkład własny do realizacji projektu w wysokości **2300 zł** zapewnili Burmistrz i Rada Miasta i Gminy Zagórz udzielając dotacji dla Stowarzyszenia.

Celem głównym zrealizowanego przez Stowarzyszenie Projektu było wzmocnienie potencjału miejscowości Tarnawa Górna w zakresie tworzenia produktów turystycznych inspirowanych lokalnymi zasobami, historycznymi, kulturalnymi i przyrodniczymi z wykorzystaniem doświadczeń szwajcarskich. Projekt powstał też dzięki współpracy Stowarzyszenia z Radą Sołecką Tarnawy Górnej – głównie z Sołtysem wsi P. Markiem Marcinikiem. Autorem i głównym pomysłodawcą projektu był Prezes Stowarzyszenia „Nasza Przyszłość – Tarnawa – P. Janusz Krajnik.

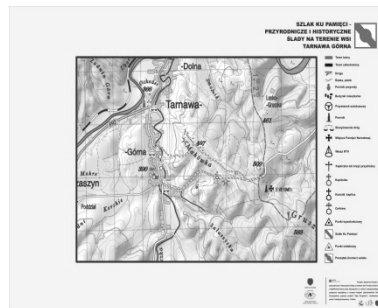

W ramach projektu wytyczona i oznakowana została ścieżka przyrodniczo - historyczna obejmująca najciekawsze zabytki architektury i najważniejsze obiekty przyrodnicze znajdujące się na terenie miejscowości Tarnawa Górna. Należą do nich cerkiew, kościół parafialny, dwór z I połowy XIX wieku, kapliczki, a także góry Makówka i „Gruszka” oraz „Miejsce Straceń”. Długość wytyczonego szlaku wynosi ponad 8 km, a czas przejścia to ok. 3 godz. W ramach projektu wykonano i zamontowano 12 tablic informacyjnych, oznakowano całą trasę szlaku zgodnie z obowiązującymi standardami – zamontowano 25 słupów ze wskaźnikami, a także zorganizowano konkurs w zakresie zgromadzenia archiwaliów związanymi z miejscowościami Tarnawa Dolna i Górna. Projekt formalnie zakończony został Konferencją popularno – naukową na temat historii miejscowości Tarnawa Górna oraz utworzonego szlaku turystycznego. Jego uroczyste otwarcie nastąpiło 25 października br. przy Sali Domu Ludowego w Tarnawie Górnej. Wśród zaproszonych gości udział wzięli min.: **Ks. Prałat Jan Krupiński proboszcz Parafii pw. Św. Wojciecha w Tarnawie Górnej oraz wikariusz tej Parafii Ks. Józef Watras, Sekretarz Gminy Zagórz P. Łukasz Woźniczak, przedstawiciele Rady Gminy na czele z Wiceprzewodniczącym Rady P. Markiem Marcinikiem, Prezes Bieszczadzkiego Forum Europejskiego P. Adam Basak**, przewodnicy turystyczni, prezesi i przedstawiciele zagórskich stowarzyszeń, dyrektorzy szkół i placówek oświatowych z terenu Gminy Zagórz, przedstawiciele środowiska i uczniów tarnawskich szkół. Oprawę artystyczną spotkania zapewnił **Zespół „Kremenaros”**.

Zaproszeni goście podkreślali potrzebę takich inwestycji i profesjonalizm oznakowania tarnawskiego szlaku. Gratulowali pomysłu i podkreślali, że jest to duży krok w stronę ożywienia turystyki w naszej miejscowości. Zachodzi oczywista potrzeba reklamy turystycznej nowo powstałych szlaków i budowania kolejnych ścieżek w innych miejscowościach Gminy Zagórz. Pozwoli to stopniowo na stworzenie całej sieci połączonych ze sobą małych szlaków, co z kolei stanowić będzie propozycję na kilkudniowy pobyt w tym rejonie dla odwiedzających Bieszczady turystów. Potrzeba jeszcze w Gminie Zagórz a także na terenie naszej Parafii zadbać o rozbudowę w szczególności bazy noclegowej i gastronomicznej.

Szlak jest dziełem bezinteresownej pracy wielu ludzi i stanowi widoczną reklamę naszej miejscowości. Niestety w niespełna miesiąc po oddaniu niektóre elementy oznakowania Szlaku zostały bezmyślnie zniszczone. Stąd tą drogą zwracamy się z apelem do wszystkich mieszkańców Tarnawy Górnej, abyśmy wszyscy czuli się odpowiedzialni za wspólne dobro. Szanujmy elementy szlaku i zwracajmy uwagę na to aby je inni nie niszczyli.

Prezes STOWARZYSZENIA „Nasza Przyszłość – Tarnawa” Janusz Krajnik

Za kart historii Tarnawy ...

70 rocznica wyzwolenia spod okupacji hitlerowskiej

Kończy się rok 2014. Jest to rok zamykający okragłą rocznicę walk frontowych na terenie Tarnawy. Według szkolnej kroniki trwały one u nas od 8 do 22 września 1944 roku. Były to dni niezwykle ciężkie i trudne do przeżycia. Zarówno ludność Tarnawy jak i wszystkich innych miejscowości objętych działaniami frontowymi musiała normalnie funkcjonować, czynić obrządki wokół inwentarza, a równocześnie chronić siebie i rodzinę przed utratą życia od przelatujących pocisków czy wybuchów bomb. Nie wszystkim w Tarnawie jednak się to udało. Wiele rodzin dotknęło nieszczęście w tych dniach. Ponieśli straty przez utratę życia kogoś z osób bliskich, spalenie domu czy zabicie krowy lub konia. Największe nieszczęście dotknęło rodzinę Ogarków z Tarnawy Dolnej. Spłonął dom, a w nim spaliło się 4-ry osoby Ogarek Jan, jego żona Antonina i dwie córki Kazimiera i Janina. Zginęli w dniu 12 września 1944 roku. Dnia 13 września od kul zginęli również na własnych podwórkach **Józef Babicz** – 32 lata osierocił jednego syna, **Stanisław Stach** – osierocił dwoje dzieci. Obaj pochowani są w jednej mogile na miejscowym cmentarzu. **Jan Jankowski** zginął od przygodnej kuli 17 września 1944 roku - miał 45 lat osierocił czworo dzieci.

Na polach bitewnych w czasie działań wojennych śmierć ponieśli:

- Jan Czerniewicz s. Michała z Tarnawy Dolnej poległ w walkach w Karpatach w 1944 r.
- Władysław Drozda z Tarnawy Dolnej poległ w walkach o Duklę w 1944 r.
- Jan Marko s. Michała ur. w Tarnawie Dolnej poległ na terenie Słowacji.
- Władysław Paszko s. Jana z Tarnawy Dolnej poległ w walkach w Karpatach w 1944 r.
- Józef Paszko s. Jana ur. w Tarnawie Dolnej poległ w walkach na terenie Słowacji.
- Józef Ścieranka s. Jana z Tarnawy Dolnej poległ w 1944 r. w walkach na terenie Słowacji.
- Bronisław Walko s. Franciszka ur. 1918r. w Tarnawie Dolnej
- Walerian Zarzyczny s. Józefa ur. 1920r. w Tarnawie Dolnej obaj zginęli w Nadarzycach w lutym 1945r. na Pomorzu.

Zamęczeni w Oświęcimiu:

- Wawrzyniec Ryniak lat 50 zam. Tarnawa Dolna
- Adam Różycki zam. Tarnawa Górna

Rozstrzelani:

- Mieczysław Wołk -Tarnawa Górna
- Franciszek Stach - Tarnawa Górna
- Mieczysław Grzyb – Tarnawa Górna

Zginęli w walkach z bandami UPA

- Karol Masio s. Józefa ur. 1926r. w Tarnawie Dolnej zginął 15 lutego 1946r.
- Bronisław Marcinik ur. w 1924r. w Tarnawie Górnej zginął 7 sierpnia 1946r. w Zemżycach

- Zygmunt Zarzyczny s. Franciszka ur. 11 VIII 1919r. w Tarnawie Górnej zginął w Baligrodzie 1 sierpnia 1945r.
- Jan Duplak s. Antoniego z Tarnawy Górnej, zginął w Jabłonkach 2 kwietnia 1947r. w wieku 43 lat.

Zginęli w walce z systemem komunistycznym:

- Władysław Kudlik s. Józefa ur. w 1922 r. w Tarnawie Dolnej – stracony publicznie na stadionie w Sanoku przez władze PRL za przynależność do antykomunistycznego podziemia.
- Rudolf Poliniewicz s. Wojciecha z Tarnawy Dolnej – zginął w potyczce oddziału AK z jednostką UB w Trześniowie.
- Konrad Guzik s. Jana zmarł w Tarnawie Górnej 7 lutego 1962 r. w wieku 37 lat, w wyniku odniesionych ran w walkach AK i utraty zdrowia w czasie tortur w więzieniu na zamku w Rzeszowie.

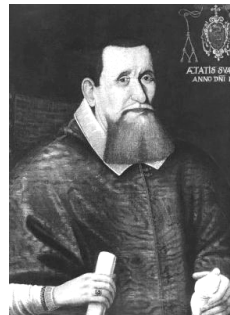
Mam świadomość, że na pewno nie są to wszystkie osoby z Tarnawy, które zginęły w okresie wojny i bezpośrednio po niej, dlatego bardzo proszę czytelników „Echa Parafialnego” o kontakt ze mną w celu sporządzenia dokładnej listy. Od 25 lat żyjemy w wolnej Polsce. Możemy mówić i robić to na co mamy ochotę, dlatego nie powinniśmy zapominać o tych, którzy oddali swoje życie, za naszą wolność.

opr. Stanisław Zarzyczny

Nasze Wspólne rocznice ...

- 790 lat temu - w roku 1224 Święty Franciszek z Asyżu otrzymał stygmaty.
740 lat temu - w roku 1274 zwołany został Sobór Lyonński II przez Papieża Grzegorza X.
590 lat temu - w 1424 roku odnotowano w dokumentach archiwalnych, że drugim właścicielem Tarnawy był Jan Tarnawski – syn Mikołaja.
550 lat temu - w 1464 roku NMP ukazała się błogosławionemu Alanowi de Rupe – dominikaninowi i poleciła propagować różaniec i zakładać bractwa różańcowe.
540 lat temu - w 1474 roku zmarł Biskup Przemyski Ks. Mikołaj Błażejowski, budowniczy przemyskiej katedry.
530 lat temu - 4 marca 1484 roku w Grodnie zmarł w wieku 25 lat, św. Kazimierz, autor pieśni „Już od rana rozśpiewana”.
430 lat temu - 22 lipca 1584 roku zmarł Jan Kochanowski autor znanej pieśni, „Czego chcesz od nas Panie za Twe hojne dary”.
410 lat temu - 28 lutego 1604 roku Biskup Przemyski Ks. Maciej Pstrokoński w specjalnym liście pasterskim zakazał dawanie rozgrzeszenia lichwiarzom.
390 lat temu - w roku 1624 zmarł Biskup Przemyski Ks. Jan Wężyk.
280 lat temu - 6 kwietnia 1734 roku ukończono w Tarnawie budowę II-giej cerkwi. Pierwsza się spaliła.
250 lat temu - w 1764 roku Biskupem Przemyskim został Ks. Józef Tadeusz Kierski.
160 lat temu - 8 grudnia 1854 roku Papież Pius IX ustanowił i ogłosił dogmat o Niepokalanym poczęciu Najświętszej Maryi Panny.
150 lat temu - w lipcu 1864 roku przyjął święcenia kapłańskie św. Józef Sebastian Pelczar z rąk Biskupa Józefa Monastyrskiego.
140 lat temu - w 1874 roku otwarto kolej węgiersko- galicyjską Przemyśl-Chyrow-Zagórz-Łupków- Medzilaborce- Koszyce- Budapeszt.
120 lat temu - 1 stycznia 1894 roku w Zduńskiej Woli urodził się Maksymilian Maria Kolbe dzisiejszy Święty. Był drugim dzieckiem Marianny i Juliusza Kolbe.
100 lat temu - 28 lipca 1914 roku wybuchła pierwsza wojna światowa.
90 lat temu - 28 marca 1924 roku zmarł Biskup Przemyski dzisiejszy Święty Józef Sebastian Pelczar.
80 lat temu - 3 czerwca 1934 roku OSP w Tarnawie Dolnej otrzymało pierwszy sztandar.
70 lat temu - 20 września 1944 roku Tarnawa została wyzwolona spod okupacji hitlerowskiej.
60 lat temu - 4 października 1954 roku nasz rodak Ojciec Kalikst złożył w Krakowie śluby wieczyste.
50 lat temu - 21 listopada 1964 roku Papież Paweł VI w czasie III sesji Soboru Watykańskiego II ogłosił uroczyste NMP – Matką Kościoła.
40 lat temu - 6 maja 1974 roku zmarł w Jarosławiu w wieku 65 lat nasz były Proboszcz Ks. Jan Dobrowolski. Był proboszczem Parafii Ostrów k. Radymna.
30 lat temu - 25 marca 1984 roku na Placu św. Piotra w Rzymie Jan Paweł II dokonał przed figurą Matki Bożej przywiezionej z Fatimy aktu zawierzenia Rosji.
20 lat temu - wiosną 1994 roku rozpoczęto w Tarnawie budowę nowej plebani.
10 lat temu - 13 lipca 2004 roku w Radymnie odbył się pogrzeb Ks. Prałata Ludwika Dyszyńskiego byłego proboszcza Parafii Tarnawa

Abp Jan Wężyk

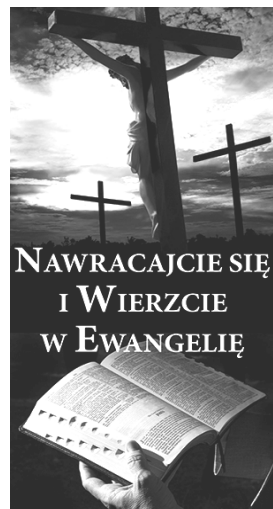

O. Kalikst Biskup

Ks. Ludwik Dyszyński

opr. St. Zarzyczny

"Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!"

Od pierwszej niedzieli Adwentu Kościół w Polsce rozpoczął drugi etap programu duszpasterskiego, którego myślą przewodnią są słowa: **"Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie - przez wiarę i chrzest do świadectwa"**. Pierwszy rok pod hasłem „Wierzę w Syna Bożego”, był skoncentrowany na pogłębieniu wiary w Jezusa Chrystusa, drugi, który rozpoczynamy będzie wezwaniem do nawrócenia. Stąd jego hasło brzmi: **"Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!"**, a znakiem, który mu będzie towarzyszyć jest krzyż.

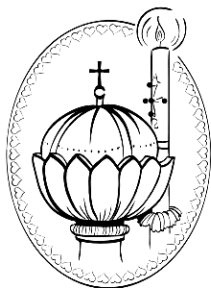
Kapłan, który nas ochrzcił, uczynił na początku znak krzyża na naszym czole. Powtórzyli ten gest nasi rodzice i chrzestni. Przez chrzest weszliśmy w owoc drzewa krzyża, w odkupienie, zanurzyliśmy się w zbawczej śmierci Chrystusa. Program proponuje, by w parafiach zatroszczyć się o krzyże, zwłaszcza w miejscach publicznych, by były zadbane i uszanowane.

Niech ten czas nowego roku liturgicznego będzie czasem refleksji nad naszą postawą wiary wobec dzieci i dzieci chrzestnych. Czy jako dojrzały chrześcijanin świadczę swoją postawą, że jestem człowiekiem odkupionym i czy zachęcam do tego innych? **red**

Z życia parafii ...

CHRTY

1. Marcin Paszko
2. Jakub Janik
3. Marek Ścieranka
4. Helena Rajchel
5. Maciej Stach
6. Tomasz Kustra
7. Zofia Oblaska
8. Amelia Kulig
9. Filip Gołkowski
10. Alex Czerkies
11. Aleksandra Kruczek
12. Rozalia Kucap
13. Maja Tymcio
14. Marlena Ścieranka
15. Maja Bochnak
16. Szymon Rudy
17. Milena Rudy

8. Kruczek Kamil – Bieńczak Jolanta
9. Koczeń Sylwester – Szczęsny Justyna
10. Perun Robert – Dygoń Julita
11. Baczyński Damian – Malec Marzena
12. Piszko Jakub – Bąk Magdalena
13. Grajek Marcin – Stach Justyna
14. Brejta Daniel – Czerniewicz Barbara

ODESZLI DO PANA

1. Malec Stanisław
2. Sadlik Jan
3. Ryniak Artur
4. Walko Leopold
5. Zarzyczna Kazimiera
6. Kardasz Bolesław
7. Kusiak Andrzej
8. Bindas Anna
9. Stach Kasper
10. Zarzyczna Stanisława
11. Kardasz Bronisław
12. Marcinik Władysława
13. Fabian Sabina
14. Baraniewicz Józefa
15. Ścieranka Józef
16. Zieliński Franciszek
17. Jara Bożena
18. Stach Bronisława
19. Woźny Władysław

ŚLUBY

1. Skwara Wojciech – Furdak Katarzyna
2. Osenkowski Piotr – Zajdel Monika
3. Jezierski Łukasz – Pałasz Paula
4. Kopczyk Jarosław – Oblaska Joanna
5. Milczanowski Mariusz – Ścieranka Joanna
6. Latusek Bogusław – Dąbrowska Agnieszka
7. Marcinik Artur – Jachlewska Agnieszka

PODZIĘKOWANIE

Zarząd Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej pragnie serdecznie podziękować wszystkim, którzy zakupili kalendarz parafialny na rok 2015. Będzie to już kolejny rok, w którym to nasz parafialny kalendarz zagości na ścianach waszych mieszkań. Z radością przyjmujemy informacje, że cieszy się on dużym zainteresowaniem, oraz uznaniem za jego szatę graficzną. Środki uzyskane ze sprzedaży podobnie jak w latach poprzednich są przeznaczane na pomoc w organizacji uroczystości w parafii, zakup upominków dla osób samotnych, oraz na cele statutowe związane z działalnością stowarzyszenia.

Zarząd POAK

Modlitwa do Opatrzności Bożej

Akt czci dla Opatrzności Bożej

Uwielbiam Cię, o najdobrotliwsza, najmiłościwsza Opatrzności Boża, godna, aby Cię wszyscy uwielbiali, czcili i kochali. Uwielbiam Cię, o najczulsza, najtroskliwsza Opatrzności Boża, która jako matka najlepsza od pierwszej chwili mego życia rozłożyłaś nade mną swą czułą opiekę, ukazując mi drogę, po której iść powinienem, aby się zbawić. To Ty, Boża Opatrzności, obmyśliłaś środki najpewniejsze i najdoskonalsze dla mojego uświęcenia. Uwielbiam Cię, o nigdy niezawodna Opatrzności Boża, która spieszyłaś mi na ratunek w każdym niebezpieczeństwie życia mego doczesnego i duchowego, oddalając ode mnie wszystko, co spowodować by mogło mą zgubę wieczną.

Amen.

WITAJCIE KOCHANE DZIECIAKI ...

Cztery świece

Cztery świece spokojnie płonęły. Było tak cicho, że słychać było jak ze sobą rozmawiały. Pierwsza powiedziała: - Ja jestem POKÓJ. Niestety, ludzie nie potrafią mnie chronić. Myślę, że nie pozostaje mi nic innego jak tylko zgasnąć. Płomień stawał się coraz mniejszy, aż w końcu zgasł... Druga rzekła: - Ja jestem

WIARA. Niestety nie jestem nikomu potrzebna. Ludzie nie chcą o mnie wiedzieć, nie ma sensu, żebym dalej płonęła. Ledwie to powiedziała, lekki powiew wiatru zgasił ją... Trzecia ze świec zwróciła się ku nim i ze smutkiem rzekła: - Ja jestem MIŁOŚĆ. Nie mam już siły płonąć. Ludziom nie zależy na mnie i nie chcą mnie rozumieć. Nienawidzą najbardziej tych, których kochają – swoich bliskich. I nie czekając długo i ta świeca zgasła... Nagle do pokoju weszło dziecko i zobaczyło trzy zgasłe świece. Przestraszone zawołało: - Co robicie? Musicie płonąć! Boję się ciemności! – i zapłakało. Wzruszona czwarta świeca powiedziała: - Nie bój się! Dopóki ja płonę, od mojego płomienia zawsze możemy zapalić tamte świece. Ja jestem NADZIEJA. Z błyszczącymi i pełnymi łez oczyma, dziecko

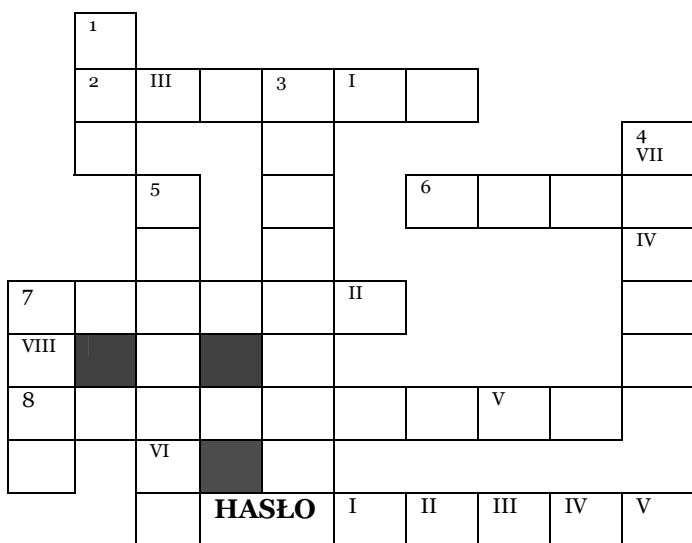
wzięło świecę i od niej zapaliło pozostałe...

Niech nigdy w naszych sercach nie gaśnie Nadzieja i każdy z nas jak to dziecko niech będzie narzędziem, gotowym swoją Nadzieją zawsze rozpaść Wiarę, Pokój i Miłość.

Krzyżówka KRZYŻÓWKA KRZYŻÓWKA Krzyżówka

Dziś zapraszamy Was do rozwiązywania adwentowej krzyżówki. Każdy, kto do 31 grudniałoży w koszyku na bocznym ołtarzy św. Józefa poprawne hasło powyższej krzyżówki wraz ze swoim imieniem i nazwiskiem, ma szansę wygrać nagrodę niespodziankę. Mamy nadzieję, że dostaniemy od Was wiele prawidłowych odpowiedzi. Serdecznie zapraszamy.

PIONOWO: 1. Inaczej prezent 3. Mama św. Jana Chrzciciela. 4. Włoski, niemiecki albo angielski. 5. Imię Archaniola, który zwiastował Zachariaszowi narodziny Jana Chrzciciela. 7. O brzydkim kaczątku lub o Kopciuszku.

POZIOMO: 2. Czas przed Bożym Narodzeniem. 6. ... i nazwisko. 7. Inaczej: Pismo Święte. 8. Miejsce gdzie Zachariasz składał Bogu ofiarę.

REDAKCJA:
Halina Krajnik
Adam Zarzeczny

AUTORZY TEKSTÓW:
Stanisław Zarzeczny, Krystyna Zajdel,
Janusz Krajnik